కర్మ సిద్ధాంతము

'ఎవరు చేసిన ఖర్మ వారనుభవించక తప్పదు' అనియూ, 'నాకు తెలిసినంత వరకు నేనేమి పాపము గాని, తప్పుకాని చేయలేదు– అయినాసరే నాకు అనేక నిందలూ బాధలూ వచ్చిపడుతున్నాయంటే నేను పూర్వ జన్మలో చేసిన తప్పిదాలే కారణ' మనియూ, 'నాకళ్ళెదుటే చాలామంది ఈ జన్మలో అనేక దుష్కర్మలూ, పాపకర్మలూ చేస్తూన్నా సరే వాళ్ళు హాయిగా బ్రతుకుతున్నారంటే వారు రాబోవుజన్మలో యీ దుష్కర్మల ఫలితమనుభవించి తీరుతారు' అనియూ మనము కర్మ ఫలితాన్ని అనుభవించి తీరాలని ముద్రవేసుకొని అనేక విధములుగా కర్మ సిద్ధాంతాన్ని ధ్రువపరుచుకుంటున్నాం. అటులనే **'ప్రారబ్దం భోగతో నశ్యేత్'** ప్రారబ్దం అనుభవించుటవలననే నశించుచున్న దనియూ...

వ్యాఘ్ర బుద్ధ్యా వినిర్ముక్తో బాణః పశ్చాత్తు గోమతౌ
న తిష్ఠతి భినత్త్యేవ లక్ష్యం వేగేన నిర్భరం **(ఆధ్యాత్మోపనిషత్ –11)**

అడవిలో వేటాడుచుండగా పులి అని భావించి బాణ ప్రయోగము చేయగా, బాణము ఆ జంతువును చేరులోపుగా 'అది పులి కాదు, అయ్యో! ఆవునే పులి అని భావించి వధింపనెంచితినే అని పశ్చాత్తాప పడిననూ, ఆ బాణము ఆవుపైకి చేరి వధించునట్లు, మానవుడు తన కర్మలలో అజ్ఞానంచే అనేక పాపములు చేయుచూ రాగా, మరల జన్మనెత్తి జ్ఞానసాధన చేసిన పిమ్మట జ్ఞానియై తానిదివరకు చేసిన పాపములకు పశ్చాత్తాప పడిననూ, ఆ కర్మల ఫలితము వచ్చిపడి, తన శరీరమునైననూ లక్ష్యము చేసికొని బాధించుచుండును. ఈ విధముగా చేసిన కర్మల ఫలితము ననుభవించక తప్పదని ఎక్కువమంది మానవులు సిద్ధాంతీకరించుకొనుచున్నారు. కాని ఈ కర్మ సిద్ధాంతమును ఒకింత వివేకముతో సూక్ష్మ విచారణ చేసినచో అందలి రహస్యము తేటతెల్లమగును. కర్మ చేయుట, ఆ కర్మ ఫలితము అనుభవించుట ఈ రెండు పదములూ అందరికీ అర్థమగుచున్నవి. అయితే అధోలోకములో జ్ఞానము తక్కువగాగల తిర్యగ్జాతులగు పశుపక్ష్యాదులలో బలమైన జంతువు బలహీనమైన జంతువును వేటాడి, హింసించి భక్షించుట, చిన్న చేపను పెద్ద చేపలు తినుట మనము చూచుచున్నాము. మరి అవి 'మేము పూర్వజన్మలో కర్మ చేసితిమి ఇప్పుడు

అనుభవిస్తున్నా' మని అనుకొనుటలేదే. కేవలం అనుభవిస్తున్నాయంతే. అటులనే ఊర్ధ్వలోకవాసులగు యక్ష, కిన్నెర, కింపురుషాది దేవతలు సూక్ష్మశరీరంతో భోగములననుభవించి...

క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకం విశన్తి **(భ.గీ. 9–21)**
ఇమంలోకం హీనతరం వా విశన్తి **(ముండకోపనిషత్ 1–2–10)**

పుణ్యము నశించుట తోడనే మానవలోకమునకు గాని, ఇంకనూ క్రింది లోకముల పశుపక్ష్యాది యోనులలో గాని ప్రవేశించుచున్నారు. మరి వారుకూడ తాము ఇట్టి కర్మఫలములను అనుభవించుచున్నామని అనుకొనుట లేదే. అంటే కేవలం మానవులు మాత్రమే 'కర్మలు చేయుట–కర్మఫలమనుభవించుట' అను స్థితికి లక్ష్యమైనారు. ఇక విమర్శిద్దాం. ఈ మానవ జన్మ ఎట్లు కలిగినట్లు? పూర్వజన్మ కర్మఫలముల వలన అని అనుకుందాం. మరి పూర్వ జన్మలో మానవ జన్మ ఎట్లు కలిగినట్లు? అది కూడ అంతకు పూర్వజన్మ కర్మలవలన కలిగినట్లు అనుకుందాం. మానవ జన్మ కలుగుటకు రెండే రెండు అవకాశములున్నవి.

1) **'యోగభ్రష్టోఽభిజాయతే'** అని శ్రీకృష్ణపరమాత్మ చెప్పినట్లు పూర్వజన్మలో యోగము చేస్తూ మరణించినచో యోగభ్రష్టుడై మరల యీ మానవ జన్మలభించును.

తత్ర తం బుద్ధి సంయోగం లభతే పౌర్వ దైహికమ్
యతతే చ తతో భూయః సంసిద్ధౌ కురునందన **(భ.గీ. 6–43)**

పూర్వదేహముతో లభించిన బుద్ధియోగమును, యీ జన్మయందు కూడ కొనసాగించుకొని సిద్ధిని పొందుమని భావము. కాని ఎక్కువమంది యీ కర్మసిద్ధాంతం ధృవీకరించువారు యోగము తెలియని వారే అగుటచే 'యోగభ్రష్టు' లై యీ మానవ జన్మ పొందితిరనుకొనుటకు వీలులేదు.

2) ఈ జీవుడు 84 లక్షల జీవరాశులలో జన్మ పరంపర లెత్తుచూ, ఒక సందర్భమున మానవజన్మ లభించుట. మిగిలిన మానవులందరునూ ఇట్టివారే. ఇట్టి మానవులు తాము చేసిన కర్మలననుసరించి రాబోవు జన్మలు మరల నిర్ణయింపబడుచున్నవని శాస్త్ర ప్రమాణం.

యోనిమన్యే ప్రపద్యన్తే శరీరత్వాయ దేహినః
స్థాణుమన్యే అనుసంయంతి యథాకర్మ యథాశ్రుతమ్ (కఠోపనిషత్ 5-7)

శరీరజై కర్మదోషైః యాతి స్థావరతాం నరః
వాచికైః పక్షిమృగాణాం మనసైరంత్యజాతినామ్ (మనుస్మృతి)

తాను చేసిన కర్మలననుసరించి, తనకున్న జ్ఞానముననుసరించి కొందఱు యోనుల ద్వారా జన్మలనెత్తుదురు. అనగా మానవులుగా గాని, పశుపక్షులుగా గాని జన్మించెదరు. మరి కొందరు స్థాణువులు అనగా కొండలుగానూ, చెట్లుగానూ పుట్టెదరని భావం.

త్రివిధ కర్మలగు మనోవాక్కాయకర్మలలో శరీరముతో కర్మచేయువారు స్థావరములనగా కదలని చెట్లుగాను, కొండలుగాను, వాక్కు, కర్మల దోషము వలన పక్షి మృగాదులుగాను, మానసిక కర్మ దోషములు వలన అంత్యజాతులలో అనగా నీచ యోనులందు జన్మించెదరని భావం. కావున మానవులుగా జన్మించిన వారు ఈ జన్మలోనే కొన్ని పుణ్య కర్మలు చేసినచో మరల మానవజన్మను అతి కష్టముగా పొందెదరు.

అథైక యోర్ధ్వ ఉదానః పుణ్యేన పుణ్యంలోకం నయతి
పాపేన పాపం ఉభాభ్యామేవ మనుష్యలోకం (ప్రశ్నోపనిషత్ 3-7)

పుణ్యము చేయువారు పుణ్యలోకములకు అనగా దేవతాది జన్మలనూ, పాపము చేయువారు పాపలోకములనగా తిర్యగ్జాతులగు పశుపక్ష్యాదులుగాను, పుణ్యపాప మిశ్రమ కర్మలు చేయువారు మానవ జన్మలనెత్తుదురని భావం. అటులనే...

అనిష్టమిష్టం మిశ్రం చ త్రివిధం కర్మణః ఫలమ్
భవత్యత్యాగినాం ప్రేత్య న తు సన్న్యాసినాం క్వచిత్ (భ.గీ. 18-12)

కర్మఫల త్యాగం చేయు యోగులు తప్ప మిగిలినవారు, తమ కర్మల ననుసరించి అనిష్టం అనగా క్రింది లోకములగు తిర్యగ్జాతులుగాను, ఇష్టం అనగా ఊర్ధ్వలోకముల లోని దేవతలుగానూ, మిశ్రమ మనగా పుణ్యపాపముల మిశ్రమ ఫలితముతో మానవ జన్మ లెత్తుదురని గీత చెప్పుచున్నది. పై కారణముల చేతనే యీ జన్మగాని, పూర్వ మానవ జన్మలు గాని పొందుచున్నాము. అయితే ఈ జన్మకు కారణం పూర్వజన్మ,

దానికి కారణం అంతకు పూర్వ జన్మ అని ఈ విధంగా విమర్శించుకుంటూ పోగా మనము 84 లక్షల జీవరాశుల చక్ర భ్రమణంలో ఎన్ని చక్రములలో ఈ జన్మలు లభించినట్లు? ఆ విధంగా మన జన్మలు లెక్కకు మిక్కుటముగా ఉన్నట్లు తెలియుచున్నది. ఇన్ని జన్మలెత్తియూ కూడ, ఇప్పటికినీ 'నా కర్మ ఫలమనుభవించుచున్నా' ననే భావనకు మాత్రమే మన జ్ఞానం పరిమితమైనది. మానవునికి పైనగాని క్రిందగాని ఉన్న జీవులు కేవలం కర్మఫలమనుభవించుచున్నాయి గాని ప్రత్యేకంగా ఆ జన్మలలో కర్మలు చేయుటలేదు. మానవుడు మాత్రమే కర్మఫలమనుభవించుటయే కాక, కర్మలు చేయుటకు కూడ భగవంతుడు అవకాశమిచ్చియున్నారు. ఎందుచేతననగా మనకు విచక్షణా జ్ఞానము ఉన్నది కనుక. ఆ విచక్షణా జ్ఞానమునుపయోగించుకుని జన్మరాహిత్యమునకు పాటుపడవలెననే కాని, పశు పక్ష్యాదుల వలే కర్తవ్య శూన్యుడిగా బ్రతుకుటకు కాదు. మరియూ ఆ విచక్షణను ఉపయోగించకుండా మరల జన్మలెత్తుటకు కారణమగు కర్మలనే చేయుచున్నారు. పుణ్యము కోసమని కొందరు, ఇంద్రియ భోగార్థము ఇతర జీవులను హింసించువారు కొందఱూ కర్మలను చేయుచూనే ఉన్నారు. పుణ్యమైననూ పాపమైననూ జన్మలెత్తుటకే కదా!

పుణ్యము చేయుట --బంగారు సంకెళ్ళు--స్వర్గలోక ప్రాప్తమగు జన్మ

పాపము చేయుట -- ఇనుప సంకెళ్ళు-- నరకలోక ప్రాప్తమగు జన్మ

ఈ రెండునూ మనలను జన్మలలో బంధించుచున్నవే కదా. ఈ ప్రమాణము తెలియక మానవుడు అరుదుగా లభించు మానవజన్మను వృధాపఱుచుకొనుచున్నాడు.

పుణ్యపాపములు రెండింటికీ ఎవరు దూరము కాగలరు?

బుద్ధియుక్తో జహాతీహ ఉభే సుకృత దుష్కృతే
తస్మాద్యోగాయ యుజ్యస్వ యోగః కర్మసు కౌశలమ్ (భ.గీ. 2-50)

బుద్ధియుక్తుడు, అనగా జ్ఞానమును కలుగజేయు యోగి మాత్రమే ఈ జన్మలోనే ఇచ్చుటనే పుణ్య, పాపకర్మల ఫలితమును త్యజించివేయును. అందుచే ప్రతికర్మయందలి దోషమును (జన్మ కారకమగు ఫలము) అంటకుండా యోగము కుశలత్వము అనగా నేర్పరితనమును కలుగజేయును. ప్రతీ కర్మను యోగముతో కలిపి చేయుమని అర్థం. కావున యోగియే సదసద్యోనులలో ప్రవేశించకుండా జన్మరాహిత్యమును పొందును.

అట్టియోగికి పూర్వ కర్మఫలము అనుభవింప అవసరము లేదు. ఎందుచేతననగా అజ్ఞానము చేతనే బ్రహ్మస్వరూపుడగు తాను జన్మలనెత్తుచున్నట్లు భ్రమించుచున్నాడు. కాని జ్ఞానం కలిగిన వెంటనే తాను షడ్వికార రహిత బ్రహ్మ స్వరూపుడగుచున్నాడు.

అహం బ్రహ్మేతి విజ్ఞానాత్ కల్పకోటి శతార్జితమ్
సంచితం విలయం యాతి ప్రబోధాత్ స్వప్న కర్మవత్ (ఆధ్యాత్మోపనిషత్ -11)

నేనే బ్రహ్మమను విజ్ఞానముచే శతకోటి కల్పకాలములో తాను సంపాదించిన పాపఫల సంచితము, 'నిద్రలో స్వప్నమందు చేయు కర్మలు, మెలుకువ వచ్చిన వెంటనే నశించుచున్నట్లు' విలయము నొందుచున్నది.

ప్రారబ్దం భుంజమానోపి గీతాభ్యాస రతస్సదా
సముక్తః స సుఖీలోకే కర్మణా నోపలిప్యతే (గీతా మహత్మ్యం)

ప్రారబ్దమనుభవించుచున్ననూ, గీతాభ్యాసము అనగా స్వరాభ్యాసము అనగా ప్రణవమును అనగా ప్రాణాయామము చేయువాడే ముక్తుడు. అతడే యీ లోకమందు సుఖి. తాను కర్మలు చేసిననూ అంటుకొనబడడు.

గీతాధ్యయన శీలస్య ప్రాణాయామ పరస్య చ
నైవ సంతిహి పాపాని పూర్వ జన్మ కృతాన్యపి (గీతా మహత్మ్యం)

గీతాధ్యాయనపరుడు అనగా శాస్త్రజ్ఞానాభ్యాసపరుడు మరియూ ప్రాణాయామము చేయు యోగి, పూర్వ జన్మలో చేయు పాపమునకు సహితం అంటుకొనబడడు.

యోగయుక్తో విశుద్ధాత్మా విజితాత్మా జితేంద్రియః
సర్వభూతాత్మ భూతాత్మా కుర్వన్నపి న లిప్యతే (భ.గీ. 5-7)

యోగ యుక్తుడైనవాడు శుద్ధాంతఃకరణ కలిగి, మనోజయము వలన ఇంద్రియ నిగ్రహము కలిగి సర్వభూతములను తన యందును, తాను సర్వ భూతము లందును ఉన్నట్లు భావించి, ఏ కర్మ చేసిననూ అంటుకొనబడడు.

ముహూర్తమపియో నిత్యం నాసాగ్రే మనసా సహ
సర్వం తరతి పాప్మానం తస్య జన్మ శతార్జితమ్ (శాండిల్యోపనిషత్ 1-36)

ముహూర్త కాలము అనగా 48 నిమిషముల పాటు భ్రూమధ్యమందు యోగసాధన ద్వారా మనసు నిల్పినచో నూర్ల కొలదీ జన్మలలో గల పాపముల నుండి తరించుచున్నాడు.

అందుచే యోగసాధన చేయువారికి 'కర్మసిద్ధాంతం' వర్తించదు. కావున ప్రజలలో ఎక్కువ మంది కర్మ సిద్ధాంతము యొక్క రహస్యము తెలుసుకొని, యోగసాధన వైపు మరలింపబడవలసిన అవసరము ఎంతైనా ఉన్నది. కావున జన్మపరంపరలను కలుగజేయు వేదోక్త కర్మలను (ప్రవృత్తి కర్మలను) మాని, నివృత్తి లేదా జ్ఞాన మార్గమగు యోగము నాచరించుట మానవులుగా జన్మనెత్తిన మనకు కర్తవ్యముగా ఋజువగు చున్నది. ప్రయత్న హీనులకు మాత్రమే కర్మ సిద్ధాంతం కాని విహిత కర్మ యగు యోగసాధన చేయువారికి మాత్రం కాదు.